

Casus schoonmaakster uitwerking

Dit is een lastige casus. Enerzijds omdat de werkneemster is dit geval niet mee werkt en de boel opzettelijk lijkt te vertragen en anderzijds omdat de werkgever te laat ingrijpt.

De werkgever is hier, zo lijkt het althans, echt van goede wil. Hij grijpt wel steeds in maar het duurt iets te lang. Hij betaalt ook de fysiotherapie van de werkneemster om de re-integratie te bevorderen.

De werkneemster werkt niet echt mee om aan haar re-integratie te werken. Ze vertraagt voortdurend de boel en ook bij het re-integratiebedrijf moet ze voortdurend aangespoord worden.

Feitelijk is de werkgever pas in week 64 met spoor 2 gestart. Dat is elk geval al 10 weken te laat en dat is een reden voor het opleggen van een loonsanctie. Want uiterlijk in de start van het 2^e ziektejaar moet spoor 2 ingezet worden.

Maar.....

Als hier een loonsanctie wordt opgelegd wordt de werkgever gestraft terwijl hij zijn best heeft gedaan en de werkneemster zou dan worden beloond voor haar tegenwerkende gedrag.

Hier komt het dus aan op de vraag wat is hier in alle objectiviteit redelijk?

UWV heeft in dit geval GEEN loonsanctie opgelegd.